

Slovenian

The Sudden, Secret Going Away Of The Church

58-1012

NENADNI SKRIVNI ODHOD CERKVE

Jeffersonville, IN, ZDA
12. oktober 1958

www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napori, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najbolje predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

NENADNI SKRIVNI ODHOD CERKVE

1 Vsi bi se morali počutiti prijetno, kajne, eno takšno predstavljanje. V redu. Sklonimo naše glave za trenutek zaradi molitve, preden odpremo Besedo.

Gospod, mi govorimo kot tisti iz davnine: »Bil sem vesel, ko so mi rekli: »Pojdimo v hišo Gospodovo.« Ne moremo najti nobenega boljšega mesta, kjer bi danes lahko bili, kot pa je ravno tukaj v bogoslužju z Gospodovo kongregacijo. Čeprav morda zunaj dežuje in so lahko zunaj nevšečnosti in te stvari, toda ko smo v Tvoji prisotnosti, imamo ta nasmeh zadovoljstva, ker vemo, da Ti razumeš in delaš vse, kar je ravno prav za nas.

2 Danes zjutraj bomo zaprosili za posebni blagoslov za tiste, ki niso mogli priti na službo. Mnogi bi morda prišli, če vreme ne bi bilo tako slabo. Vendar naj dobijo tolažbo pri branju Tvoje Besede in ob poslušanju pridigarjev preko radija in programov, ki so namenjeni za te ljudi.

Mi bi tudi prosili, da Ti posebno blagosloviš tiste, ki so v Božji prisotnosti, zaradi njihovega truda, ker so danes zjutraj prišli, da bi slišali Gospodovo Besedo in da Mu služijo s psalmi in molitvami ter z zahvaljevanjem.

3 In mi prosimo, Bog, da se Ti dotakneš teles tistih, ki so bolni in potrebni pomoči, ki ravno sedaj čakajo in so prešli dolgo pot zaradi molitve. In prosimo, da Ti samo pogledaš na nas, da bi nam govoril, da bi mi, ki smo tukaj, naredili popis našega lastnega stanja. »Preišči me,« je dejal eden izmed prerokov, »in me preizkusi, da bi videl, če je kakršnokoli zlo v meni.«

In potem, Gospod, v preiskovanju, če najdeš kakršnokoli zlo v nas, nas očisti, Gospod, medtem ko ponižno priznavamo naše grehe in naša slaba dejanja. In mi prosimo, da se nas Ti spomniš, ko gledaš na Jezusa, na Svojega Sina, ki je umrl, da bi bil spravna žrtev za naše grehe in našo nepravilnost. Mi priznavamo, da verjamemo, da je On umrl za ta namen in ponovno vstal, da bi imeli velik privilegij za to delo tega jutra. Podeli to, Gospod. In govori nam po Svoji pisani Besedi, medtem ko čakamo, da Te slišimo. Mi molimo v Jezusovem Imenu. Amen.

4 Želim, da se danes zjutraj obrnemo v Pismo za branje iz knjige Tesaloničanom, 5. poglavje. In prav tako imam seznam tistih, ki imajo prošnjo za molitev danes zjutraj in te molitve se bodo opravljale takoj po tej službi pridiganja.

Jaz verjamem, samo za trenutek za vas, ki ste odprli svoja Sveta Pisma, odprimo v Prvem pismu Tesaloničanom, 5. poglavje in berimo

nekaj trenutkov. Opravičujem se, medtem ko odpirate svoja Sveta Pisma, otroci še vedno niso bili razporejeni po njihovih posameznih razredih. Sedaj samo pojdite naprej v vaše razrede. Vi, majhni otroci in najstniki in tako naprej. Pojdite naravnost v vaše razrede.

In medtem ko... Če lahko sedaj preberete ali odprete svoja Sveta Pisma v Prvem pismu Tesaloničanom, 5. poglavje. In če je mogoče prisoten upravni odbor, bi jih želel videti samo za nekaj trenutkov po službi v diakonski pisarni zaradi nekega posla. Če jih ni, jim naj nekdo prenese besedo, da jih želim nocoj videti tik pred službo v diakonski pisarni.

5 Torej, za besedilo, danes zjutraj želim vzeti besedilo: »Nenadni skrivni odhod Cerkve.« Naj še enkrat sporočim, da nisem imel veliko časa, da bi vnaprej razmislil o morebitnem komentarju, enostavno sem hitel. Včeraj smo bili dolgo zunaj in prejšnjo noč smo prišli šele, ko je bilo zares pozno in danes zjutraj smo hiteli sem. Vendar mi je to ravno prišlo na misel. In morda bom ujel nekaj, kar bo nekomu koristilo. Jaz ljubim to temo: »Nenadno skrivno vzetje Cerkve.« In sedaj v Prvem pismu Tesaloničanom, 5. poglavje:

Kar pa zadeva čase in trenutke, bratje, ni treba, da bi vam pisali o tem, saj sami natančno veste, da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči. Ko bodo govorili: »Mir in varnost,« tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba, kakor pride porodna bolečina nad nosečnico, in ne bodo ubežali. Vi, bratje, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat, saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva. Nismo sinovi noči in ne teme, zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni. Tisti namreč, ki spijo, spijo ponoči, in tisti, ki se opijajo, se opijajo ponoči.

Sedaj bi želel, da pogledate na drugo stran, če je to geografsko razporejeno v vašem Svetem Pismu, na 16., 17., in 18. vrstico 4. poglavja Prvega pisma Tesaloničanom.

Kajti sam Gospod bo ob povelju, ob nadangelskem glasu in ob Božji Trobenti stopil z neba. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu. Potem pa bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu: tako bomo zmeraj z Gospodom. S temi besedami se torej tolažite med seboj.

Naj Gospod doda Svoje blagoslove na branje Njegove svete Besede.

To je nenavadna stvar, da govorim danes zjutraj o eni takšni temi, ko pa sem prišel na službo za bolne. Vendar obstaja večja bolezen od fizične bolezni. In to je veliko bolj pomembno, da bi mi bili dobro za ta veliki dogodek, ki se pripravlja, tako kot bo to celo za zaspale v Gospodu, to pomeni, za mrtve, kot bomo to videli.

6 Bolje je biti pripravljen. Rajši bi bil bolan človek, poravnan z Gospodom, kot pa da bi bil zdrav človek in nepripravljen, da bi šel z Gospodom. Toda kakorkoli, Bog je zelo željan, da bi mi bili hkrati dobro in pripravljeni, duša in telo. Kajti On odpušča vse naše krivde in ozdravlja vse naše bolezni. On je umrl za sestavljeni namen.

In potem sem danes razmišljal o tej temi: »Nenadni in skrivni.« To mi je všeč. Ljudje danes živijo, kot da bo tik pred prihodom Gospoda Jezusa, da bo On poslal navzdol številne angele v vse časopise. In čez leto dni ali nekaj takega, bo to objavil v časopisih po vsem svetu, da bo na ta in ta datum prišel Jezus; in da bodo to predvajali po radiju in televiziji in povsod; enostavno dan in uro, v kateri bo On prišel. Torej, to je način, kako ljudje danes živijo.

7 Toda Bog je dejal v Svoji Besedi, da bo ta prihod kakor tat v noči. Če bi se to zgodilo, bi ljudje rekli, tako kot danes misli svet: »Oh, no, veliko časa je še. To se bo napovedalo in...« Ampak vidite, to je napovedano. Vendar je to skrivna napoved. To so samo tisti, ki so pripravljeni to slišati, tisti, ki so pripravljeni to preučiti in tisti, ki ljubijo Gospoda.

Sedaj razmišljam o tem, kaj je dejal Pavel, ko je rekel: »Tam je venec pravičnosti, ki je položen zame, ki mi ga bo Gospod, pravični Sodnik, dal tisti dan.« In potem se je zaustavil (Ali ste to opazili?), in dejal: »Ne samo meni, ampak vsem, ki ljubijo Njegov prihod.« Če imamo radi Njegov prihod!

8 Običajno ljudje v današnjem svetu mislijo o Gospodovem prihodu kot o grozni strašni stvari. »Oh, svet bi lahko prišel... Ne govori mi o teh stvareh,« bodo rekli. Nič nočejo vedeti o teh stvareh. Ni jim mar za to, razen za današnji dan, v katerem živijo. Toda tisti, ki ljubijo Gospoda, ljubijo Njegov prihod.

Kaj pa, če bi nekdo od vaših bližnjih, nekdo od vas, starejši ljudje, če bi odšla vaša mati ali vaš oče ali vaš otrok in bi bili odsotni mnogo let in bi vedeli, da se lahko pojavijo ob katerem koli času. Zakaj, vi bi očistili celotno hišo. Vi bi bili enostavno pripravljeni in bi pogledovali navzdol po cesti za vsako avtomobilsko lučjo, ki bi se obrnila, misleč da so to oni.

9 Torej, na ta način bi Cerkev morala čakati Gospodov prihod: vse v urejenosti, vse pripravljeno, vse spakirano, da se krene takoj, ko pride On; ker bo to v trenutku, kot bi trenil z očesom. Samo preverite čas, kako dolgo traja mežik vašega očesa. To je približno tako hitro, kot se bo zgodilo vzetje Cerkve.

Saj veste, sovražnik vedno uporablja taktiko, ki jo uporablja Gospod. In veste, ko je on videl, da bo Bog imel pravično Cerkev in stvari, ki jih je On naredil, je sovražnik uporabil to isto strategijo. Ima cerkev in ima ljudi, ki so zelo religiozni. In oni so točno na vrhu kot religiozni ljudje, ker ve, da

je Kristusova Cerkev urejena na enak način. In on to počne v vojaškem življenju.

10 Nedolgo tega sem bral članek o nenadnem napadu na Pearl Harbor. To ni bilo ravno, da oni ne bi vedeli za napad. Oni so že bili opozorjeni, da bodo Japonci to storili. Ampak žalostno je to, da so ignorirali to opozorilo. Videli so znamenja, da se Japonska vojska zbira, velike ladje so se natovarjale s strelivom in grožnja je bila v zraku. In oni so bili popolnoma pripravljeni za invazijo. Vendar so jih ignorirali.

Popolnoma isto je danes s cerkvijo. Cerkev je v liniji sodbe. Vendar oni ignorirajo Gospodov prihod. Tako da ne morete kriviti Njega.

11 Rekli so, ko je bilo povsod okrog Pearl Harbora razglašeno, da bi Japonci lahko napadli ob katerem koli času in da je njihova velika flota postavljena v morskih vodah in da se počasi, toda vztrajno približujejo Pearl Harboru, da so se oni temu samo smejali in govorili: »Oh, nesmisel. Vi graditelji malodušja, vi ste vznemirjeni, vi vsi razmišljate le o nekakšnih težavah.«

In v noči, tik pred velikim napadom naslednjega jutra, je bil velik ples, oziroma je bila prirejena velika zabava v samem Pearl Harboru. In ne glede na to, kako močno so hoteli povedati, da prihajajo Japonci, oni tega opozorila niso hoteli sprejeti.

12 Samo pogledjmo na njih za nekaj minut. Obstaja majhen radio bilten, ki izhaja in nekje v kotu časopisa, približno tako, kot bi se oglaševala kampanja ozdravljenja, je bil majhen prostor: da so Japonci na svoji poti v morskih vodah, da se je velika flota premikala proti njim. »Neumnost,« so rekli ostali. »Mi ne verjamemo v takšne stvari. Zaradi česa nas hočeš prestrašiti?«

13 In potem ugotavljamo, ko se je približevala noč, lahko vidim v domove - namesto da bi se pripravljali, da bi odšli iz mesta - zakaj, vsa mlada dekleta so bila nadete v svoje nove obleke in tako dalje; one so odšle na to veliko proslavo, ki so jo imeli. Prav tako so tudi oficirji armije bili zelo zaposleni s pisanjem propustnic, da bi se vsi vojaki lahko udeležili zabave - velike pivske zabave. In tovornjaki so bučali in brenčali, ko so vozili njihovo najboljšo pivo in njihova vina ter stvari za to zabavo. In ves ta čas je bila japonska flota na poti proti njim in ni jim uspelo slišati opozorila.

In ko je sonce zahajalo, so se vsi zbrali v tisti veliki mestni kavarni. Morda je nekje na strani barman poliral pult ali nekaj podobnega, rekoč nekako takole: »Povej, ali si slišal govorice?«

»Ne, ne verjamem, da sem,« je dejal človek, ki je bil nagovorjen.

»Oh, oni govorijo nekaj o japonski floti, ki prihaja sem.«

kameri, oziroma na projektorju v moji kleti, ko so ti stari pohabljeni Judi prihajali z ladjami in z vsem ostalim, iz vsega sveta. Novinar je dejal: »Ali ste prišli v domovino, da bi v njej umrli?«

On je dejal: »Ne, prišli smo, da bi videli Mesijo.«

Smokvino drevo brsti...

(Ali lahko to vidite? Dan odkupitve je blizu.)

Lažni preroki lažejo,

zanikajo Božjo resnico,

da je Jezus Kristus naš Bog;

(Ali ne morete videti, kje smo?)

Toda mi bomo hodili, kjer so stopali apostoli.

Dan odkupitve je blizu,

človeška srca slabijo v strahu.

(Razmislite o tem.)

Bodite napolnjeni s Svetim Duhom,

vaše svetilke pripravite in očistite.

Poglejte gor! Vaša odkupitev je blizu.

53 Gospod Bog, v tem velikem trenutku, ko gledam na to malo kongregacijo in vidim rdeče obraze in s solzami pokrita lica, se zavedamo, da veliki skrivni Agent stoji v bližini, Sveti Duh. Torej, pojdimo po poti teh nekaj Gospodovih prezrtih. Če obstajajo mali pomisleki v naši soseščini med ljudmi, med cerkvijo, ali kjerkoli že, to nima nič opraviti z nami. Mi ne bomo več umazali naših oblek s stvarmi sveta. Kajti Ti boš prišel nekega dne, v trenutku, kot bi trenil z očesom, to bo nenadno skrivno vzetje Tvoje Cerkve. Ti boš prišel preko hriba časa, po horizontalni mavrici, da bi odpeljal Cerkev. Kajti Pismo pravi: »Božja trobenta bo zadonela in mrtvi v Kristusu bodo vstali. In mi bomo skupaj z njimi odneseni v zrak, da bi se srečali z Gospodom in da bi za vedno bili z Gospodom. Zaradi tega, moji bratje, s temi besedami se tolažite med sabo.« Naj to zveni globoko v srcih te kongregacije to jutro. Slavili Te bomo v Jezusovem Imenu. Amen.

kakršno je želel. To se je zgodilo v delčku sekunde.

In ta nenadni skrivni Gospodov prihod; svet ne ve, da se bo to zgodilo, toda mi vemo. To je na dosegu roke. Ne bodite takšni, kot mlada dama, ki so ji v Pearl Harboru slekli obleko, osramotili se boste. Bodite kot ona, ki se je pripravila in zadržala svoje vrline ter čakala na Gospodov prihod, ker bo to v tajnosti in nenadno.

Medtem ko razmišljate o teh stvareh, sklonimo naše glave k Njemu, ki bo prišel.

51 Tik preden bomo govorili z Njim, vsak moški na svoj lasten način, vsaka žena, fant ali dekle. In ko govorim z Njim, vem da je Njegov tajni agent, tisti ki Ga ne moremo videti s svojimi očmi, zato On tudi je tajni agent, blagoslovljeni Sveti Duh, tukaj v stavbi. Ali bi želeli, da se vas danes zjutraj On spomni pred Očetom? Ali želite biti pripravljeni in ko bo On prišel, da greste z Njim? Če želite, dvignite svoje roke k Njemu. Bog vas blagoslovi. Mislim, da so to praktično vse roke v stavbi, moja tudi. »Želim, da Ti, Sveti Duh, poveš Očetu, poglej navzdol na mene. Stopam po poti njegovih zaničevanih ljudi. Kako rad bi šel! Želim biti pripravljen in želim biti pripravljen prav zdaj, kajti On lahko pride, preden se ta služba konča.«

Narodi se lomijo,
Izrael se prebuja,
znamenja, ki so jih preroki napovedali;
dnevi poganom so škrti.
Z grozoto obremenjeni:
»Vrnite se, razpršeni, na svoje.«
Dan odkupitve je blizu,
človeška srca slabijo v strahu,
bodite napolnjeni s Svetim Duhom,
vaše svetilke pripravite in očistite.
Poglejte gor! Vaša odkupitev je blizu.
Smokvino drevo brsti,
Izrael se obnavlja...

52 Oh, Bog! Smokva poganja svoje liste. Izrael se vrača kot narod. In slišal sem našega pastorja danes zjutraj govoriti, da molite za Izrael. Ali ne veste, da je to poganjanje popkov? On bo prišel v tem času. Ko sem gledal ta: »Tri minute pred polnočjo,« ta članek, gledal sem to na moji

In potem se je nekdo drug vključil v pogovor. In mlado trapasto dekle privihra tja in dvigne nogo na drog ter pravi: »Vi mračni zaskrbljenci, ali ne veste, da smo tukaj, da bi se zabavali in ne, da bi govorili o vojni?«

14 Ali ni to isti način, kako svet danes govori o Gospodovem prihodu? »Vi staromodni zastareli konservativci, kaj vas dela takšne, da se tako oblačite in obnašate?«

Toda mi gledamo na ta skrivnostni nenadni Gospodov prihod. Nekaj je v zraku, sporočilo Svetega Duha, ki nam govori, da je prihod na dosegu roke.

Potem ko je velika glasna zabava šla naprej in oh, to je moralo biti strašno tiste noči. Rečeno je, da so neke sredi noči vzeli mlado dekle - lepo postavno mlado dekle - in odstranili njeno obleko z nje in jo postavili v majhen vagonček, zgolj z enim spodnjim oblačilom na njej in jo vozili vzdolž po ulici in tako dalje; imeli so dobro zabavo. In ves ta čas so Japonci pridobivali na prednosti in napredovali.

In potem, naslednje jutro, so bili ljudje na stražarskih dolžnostih in opazovalci avionskih signalov in tako naprej, ki so bili vso noč zunaj pijani in so tekali naokrog s temi ženskami, zaradi velike zabave tako zaspani in izčrpani, da so naslednje jutro na delovnem mestu zapali.

15 In bojim se, da se bo podobno dogajalo ob prihodu Gospoda. Cerkev je tako zavzeta in pijana od skrbi sveta, da bo ob Gospodovem prihodu zaspala na stražarski dolžnosti.

In potem so nad mestom leteli avioni in bombe so padale. In oni so enostavno zavrneli to mesto z zemljo. Zakaj? Zato ker niso bili pozorni na opozorilo. In to mlado dekle je bilo skupaj z vsemi ostalimi, ko so ti brutalni japonski vojaki vdrli tja, posiljeno na ulici in po tem so jih z noži razsekali na koščke in tako naprej. Kajti, če ne boste pozorni na opozorilo, ostaja samo še ena stvar, to je sodba.

Oh, če je bil kdaj čas, da je ta Amerika bila na svoji najnižji točki, je to sedaj, v svoji nemoralnosti, v svoji brezbriznosti. Evangelij je bil pridigan od obale do obale in znamenja in čudeži so prikazani in velika čudesa so bila storjena; in oni nenehno nadaljujejo s svojim veseljačenjem, pitjem, ignoranco in z norčevanjem.

16 Od dvesto tisoč pridigalnic v Ameriki, v protestantskih cerkvah, to kar mi danes potrebujemo na teh pridigalnicah, so Gospodovi preroki, ki se ne bojijo izstreliti Božjega groma sodbe nad to generacijo grešnih ljudi, ki ji pridigamo. Potrebni so nam preroki kot Izaija, ki je vpil in dejal: »Hudobna generacija.« In kako je on obsodil to generacijo in jim povedal za prihajajočo sodbo.

Toda danes se veliko naših pridigarjev boji povedati te stvari. Oni so

prestrašeni, da bi neposredno pričevali o grožnji, ker bi to pomenilo za nekatere od njih izgubo službe. Morali bi zapustiti svoje denominacije, zapustiti svoje prižnice. In oditi bi morali ven, verjetno, morda bi zavzeli stališče katere druge cerkve ali nekaj. Ampak to je ravno slabo, da imamo takšno vrsto ljudi izza naših pridigalnic. Mi potrebujemo ljudi, kot je bil John Wesley iz zgodnje reformacije; Martin Luter. Potrebni so nam ljudje, kot je bil Pavel, ki je bil pripravljen dati vse in da podredi sebe, četudi bi to pomenilo ločitev od tega življenja kot priča resničnega Evangelija Jezusa Kristusa.

17 Kaj je to danes? Ta izobrazba in družba in majhne delikatne družbene stvari in njihovi lastni občutki so zavzeli mesto Svetega Duha v cerkvi. Vpitje, ki ga danes potrebujemo proti Ameriki, je Bog - poslani Bog - napolnjen človek z močjo Svetega Duha, ki ga ne bo strah vpitja proti stvarjem, ki so napačne in da opozori ljudi na prihajajočo sodbo.

Bog nikakor ne bi mogel dopustiti, da bi se ta narod izognil sodbi. Če bi Bog to storil, bi moral dvigniti Sodomo in Gomoro in se jima opravičiti, da ju je sploh kdaj potopil, ker so bili tako zlobni ljudje. Mi nismo nobena izjema v Božjem pogledu. Kam smo danes prišli, ko gre za naše politike, ko gre za našo vlado? To je gnilo vse od stebra naprej. Tam ni več pravice, samo v Bogu.

Oh, mi pravimo, da se zanašamo na ZN, na Združene narode. In pred več kot petimi leti je bilo od vseh narodov v ZN enainpetdeset odstotkov komunističnih. Tam ni ničesar, na kar bi se zanašali, razen na Besedo Živega Boga. Mi se ne moremo zanesti na nič, niti na politiko.

18 Bil sem v preiskavah v zadnjih treh ali štirih mesecih, pod težkim ognjem, poskušali so me obtožiti, da sem naredil nekaj, kar je narobe glede prenosa denarja skozi ta Tabernakelj za službe. Ta naš upravni odbor je podpisal izjavo in tam ni osebe, ki bi se kdaj udeležila mojih srečanj, ampak kar sem javno objavil, da je bil ta denar prevzet na mojih srečanjih, usmerjen skozi to cerkev.

In sedaj pravijo, ker sem ga plasiral skozi cerkev, da sem poskušal ogoljufati vlado in mi zaradi tega želijo dati dvajset let v Fort Leavenworthu v Kansasu.

Dejal sem: »Katera beseda je napisana nad našimi sodišči? Pravica. To pomeni, kot da tam sploh ni bila več napisana.« Dejal sem: »Ko pa sem vse, kar so mi vaši lastni ljudje rekli, da naredim, to naredil. In vi sedaj pravite, da niste več z vlado?«

19 Kako sploh lahko? Vi boste rešili eno in to dokazali. Potem pa bodo oni izkopali nekaj drugega. Ne samo to, ampak so negotovi.

Dal sem izjavo zveznemu sodišču. Dejal sem: »Če bi komunizem imel

koli cerkvi, vendar velja: »Če se človek ponovno ne rodi, ne more vstopiti...« »In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki bodo verjeli.« Jaz samo citiram Njegove besede.

48 Nazadnje, ko je prišel čas, je ona začela gledati na drevesa, ki so začela brsteti. Vedela je, da bi on lahko bil tukaj v vsakem trenutku.

In on je dejal: »Poskušal bom priti pred sončnim zahodom, tako da se lahko poročiva in odideva.«

In vsak večer ob sončnem zahodu bi se ona pripravila: oblekla bi svojo poročno obleko ter čakala pri vratih. In te majhne sestrične bi prišle ter se ji smejale in norčevale iz nje ter govorile: »Ti ubogi neumni nevedni otrok. Ali misliš, da bi človek, ki ima to v lasti, predsednik podjetja, da bi se njegov sin poročil s pomivalno posodo?«

On je iskal vrlino, ne obleke. Imel je dovolj denarja za nakup vseh oblek, ki so potrebne.

Bogu ni mar, kako velike vsečne stvari imate. On ima vse na svetu. Ne, On hoče vrlino. On hoče nekaj, kar je resnično.

In na koncu nekega večera, medtem ko je ona stala tam... In oni so se smejali in norčevali iz nje ter ji govorili, da je neumna. Kar naenkrat so zaslišali topot kopit. Kaj se je zgodilo? Čez hrib je pripeljala lahka kočija. Torej, lahka kočija je majna vprežna kočija, zgoraj odprta, zelo priljubljena na zahodu. In vsi konji so cingljali in vse to. Ta kočija je torej prihajala naravnost čez hrib. Zaustavila se je pred vrati in ona je pritekla. Dejala je: »Vedela sem, da boš prišel.«

49 Takšna bi morala biti Cerkev nekega dne.

Vrgla se mu je v naročje in on je dejal: »Draga, imel sem postavljenega človeka na tem ranču, odkar sem ga lani zapustil in me je obveščal o vsem, kar si počela.«

Bog ima človeka, ki je nastanjen v tem šotoru to jutro. On se imenuje Sveti Duh. On pozna skrivnosti vašega srca. On ve vse, kar ste počeli ali kaj si mislite. On pove Očetu vse, kar počnete. On prinaša sporočilo sem in nazaj.

Dejal je: »In on mi je povedal, da si me čakala in delala, potrpežljivo delala, v pričakovanju, da pridem. Torej, dolgo časa si bila suženj. Toda sedaj, dnevi tvojega suženjstva so končani. Pripeljal sem duhovnika s sabo. Natanko pod tem obokom iz vrtnic boš postala moja žena.« Poljubil jo je, ji nadel poročni prstan, jo dvignil ter posadil v kočijo, jo objel in se skupaj odpeljala, da bi našla svojo novo veliko palačo na obrobem delu Chicaga - ločena od ljudstva, kjer bo lahko živela kot njegova nevesta.

50 Zakaj? Ona je bila pripravljena. Ona je živela in bila takšna žena,

In on je dejal: »Bi se poročila z mano?«

»Oh,« je dejala, »gospod, nisem vredna.«

45 Tako čuti prava Cerkev glede tega: »Jaz nisem vredna. Če bi le lahko pomivala vašo posodo, bi bilo to v redu.« Ali ste pripravljeni zavzeti to mesto? Ali lahko operete posodo od večerje? Ali ste pripravljeni, da vas imajo za fanatika? Ali ste voljni, da greste po poti skupaj z Gospodovimi prezrtimi? Ali ste pripravljeni? Ali ste pripravljeni, da boste na svojem delovnem mestu označeni? »Tam je človek, on je verski fanatik, ker noče piti, noče kaditi, ne pleše, ne teka za ženskami.« »Tam je žena, ki ima sklonjeno glavo, hodi kot..., skozi mesto, ona ne bo... Noče se pridružiti našemu krogu...« Ali ste pripravljeni sprejeti to pot, da se pripravite za Gospodov prihod?

Če boste to storili, Ga boste čakali, da pride. Veselili se boste Njegovega prihoda. To ne bo strašna stvar. To bo najbolj milosten trenutek, ki si ga lahko zamislite, Gospodov prihod. »To so vsi tisti, ki ljubijo Njegov prihod.«

46 Torej, ko je odšel, ji je obljubil, da se bo vrnil ob določenem času. Dejal je: »Ko boš videla...« To je bilo pozimi. Dejal je: »Ko boš videla, da so drevesa začela brsteti, ko bodo stvari ponovno prihajale v novo življenje,« je dejal, »potem se bom vrnil ob spomladanskem času.«

Jaz razumem (ne morem reči, da je res), toda dekle je dobilo približno dolar in petinsedemdeset centov na teden za svoje delo. Vendar je prihranila vsak peni tega. Zakaj? Pripravljala se je za poroko, ki bi naj bila. Varčevala je svoj denar za poročno obleko, ker je on dejal: »Poročila se bova natanko tu na ranču, ko bom spet prišel.«

Varčevala je denar vse leto. Bila je srečna. Ni je motilo pomivanje posode. Ni je motilo likanje perila ali pometanje barak ali kaj več. Ona je bila zaročena z šefom ranča.

Kaj nam mar, kaj pravi svet, pravemu kristjanu. Kaj nam mar, če moramo biti zaničevani in zavrženi. »Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.« Šefov Sin bo nekega dne prišel in mi bomo odšli na poročno večerjo. Kakšno razliko nam to ustvarja, če ljubimo Njegovo pojavitev.

47 Potem je bilo vse... Dnevi so minevali. Male hčere, male sestrične so se norčevale iz nje: plesale so okrog nje in počele vse ostalo. Zakaj, rekle so: »Ti ubogo neumno dekle. Ti ne veš, če on... Zakaj, on je bil takšen, kot vsi ostali moški. On se je samo norčeval.«

Ampak Božji Sin se ne norčuje. »Če se človek ponovno ne rodi, nikakor ne bo...« Ni mi mar, kako dobro izgledate, kolikim cerkvam pripadate, kakšen je vaš položaj v državi. Lahko bi bili politik, lahko bi bili v zvezni vladi, lahko bi bili katolik, prezbiterijanec, lahko bi pripadali kateri

krščanstvo v sebi, bi jaz bil komunist. Toda ne morem biti, ker zanika krščanstvo.« Tako da imam eno roko, ki se je držim, to je Božja nespremenljiva roka. Kajti vem, da bo On spoštoval resnico in čast, da bomo prišli tja v pravičnosti.« Toda samo da veste, ni upanja v ničemer, razen v Gospodovem prihodu.

Oh, to je ta dan, v katerem živimo. To je tako grozen čas, ko je vsaka fizična stvar, ko so celo same cerkve, cerkveni ljudje, cerkvene denominacije, oni so tako zaskrbljeni zaradi svojih majhnih razlik, da se ne bodo niti družili drug z drugim in se ne ozirajo na opozorilo, da je Gospodov prihod na doseg roke.

20 Človek, kot je Billy Graham in Jack Schuller, Oral Roberts in mnogi od velikih evangelistov in Charles Fuller, so obšli ves svet. Oni delajo vse, kar lahko, da bi opozorili na Gospodov prihod. Ti stari ljudje, ti ljudje, ki poskušajo delati prav, so tisti, ki jih naša lastna vlada poskuša raztrgati na koščke.

Nekomu sem dejal: »Gospod, osemindvajset let svojega življenja sem položil na Božji oltar, da bi poskušal delati prav. In želim, da me nekdo pogleda v oči in reče, če sem kdaj koga premagal v nečem ali če sem kdaj kaj v svojem življenju ukradel. Po Božji milosti sem čist.«

To ne pomeni nič več, kot da bi tlesknil s prsti. »Vi ste krivi tako ali drugače! In vi ste diktator v svoji cerkvi. Vi tlesknete s prsti in vaša cerkev dela to, kar ji rečete, da naj dela.«

Oh, dejal sem: »Kako nepravilen je lahko človek?«

Dejal je: »Vi ste dajali ljudem darove, ko so njihove hiše pogorele. Tu so vaši čeki, kjer ste dali vdovi sto dolarjev in ji plačali najemnino in delali podobne stvari!« Dejal je: »Ali greste k svojemu cerkvenemu odboru in mu poveste, da boste naredili tako?«

Dejal sem: »Ne, gospod.«

»Zakaj niste?«

Dejal sem: »Gospod mi je povedal v Svoji Besedi: »Naj tvoja levica ne ve, kaj dela desnica.««

Dejal je: »Potem vi poskušate braniti vaš primer s Svetim Pismom, toda mi vam sodimo po zakonu.«

Dejal sem: »Kateri zakon je najvišji, človeški ali Božji?« Jaz bom sprejel Božji zakon.

21 Pred samo dvema letoma sem bil na svojem dopustu, bil sem na vožnji nazaj. Tukaj v Indiani so zakoni o hitrosti 65 milj na uro v dnevnem času in... To je na odprtih hitrih cestah - na avtocestah in 60 milj na uro ponoči, čim sonce zaide. Tako je tudi v Kansasu, tako je v Illinoisu, tako je

v Koloradu, tako je v Idahu, tako je v Wyomingu.

In na moji vožnji nazaj, po zastoju v snežnem metežu za nekaj dni, sem ujel losa in krenil domov, da bi ga dal svojim prijateljem. In moral sem hiteti, da bi ušel drugemu metežu, ki je bil tik za mano, ali pa bi ponovno bil zameten in meso bi se pokvarilo.

In prestopil sem Wyoming ter prišel čez v Nebrasko. Po cesti sem prešel približno trideset milj v notranjost. In kar naenkrat sem pogledal nazaj ter zagledal rdeče policijske luči. In nikoli v svojem življenju nisem bil aretiran, tako da sem samo nadaljeval. Spustil sem pogled, vozil sem 60 milj na uro, trideset ali štirideset milj od katerega koli mesta in samo naravnost po avtocesti - po široki štiripasovni avtocesti.

22 In bil sem pozoren, 60 milj na uro. Pogledal sem nazaj in on je konstantno bil za mano. In jaz sem samo gledal in videl rdečo utripajočo luč ter pomislil: »No, zakaj me ne prehitijo? Ima dovolj prostora.« In sem še vedno čakal. Spustil sem okno in zaslišal sireno. »Dobro,« sem pomislil, »prišel sem tako daleč, kot sem lahko.« In on me je zaobšel ter me zaustavil. Stopil sem iz avta. Pomislil sem: »Morda je kakšno sporočilo, ki ga nisem ujel po radiju, morda od doma glede žene ali družine.« In stopil sem iz avta tako nedolžno, kot sem le lahko.

Dejal je: »Domnevam, da se sprašujete, zakaj sem vas zaustavil?«

Dejal sem: »Jaz se, gospod.«

In on je dejal: »Prekršili ste zakon o hitrosti.« Dejal je: »Ali veste, kako hitro ste peljali?«

Dejal sem: »Da, gospod.« Dejal sem: »Vozil sem 60 milj na uro.«

On je dejal: »Točno. In to je v nasprotju z zakonom.«

Dejal sem: »Ali ni 65 milj na...«

»Ne, gospod,« je dejal, »tukaj je 55. Vozili ste 5 milj preko omejitve hitrosti.«

»Oh,« sem dejal, »zelo mi je žal. Nisem mislil...«

Dejal je: »Dajte mi vaše vozniško dovoljenje. Samo pokažite mi vaše dovoljenje.«

Potegnil sem ga iz žepa. In prav tako hitro, kot je videl besedo »duhovnik«, so se njegove oči zasvetile kot ogenj. Zgrabil je svojo knjigo in mi začel pisati kazni v višini 24 dolarjev in 50 centov.

Dejal sem: »Ali me boste kaznovali?«

Dejal je: »Prav imate. Kaznoval vas bom.«

»Dobro,« sem dejal, »to je v redu, gospod. Toda ničesar nisem videl.

mu je nekaj reklo: »To je ona, to je tista.«

Torej, on se je umaknil s poti. In ko je ona prišla nazaj vzdolž ograje korala, zakaj, on je stal tam in ona je skoraj omedlela. Dejal je: »Kako si kaj?« In potem je dejal: »Kako ti je ime?«

In ona mu je povedala svoje ime. In to je bilo isto ime, kot od šefa ranča.

Dejal je: »Torej, ne morem razumeti, kako to, da je... Ali je to tvoj oče?«

Dejala je: »Ne, jaz sem samo sestrična. Vidiš? Moj oče in on sta si brata. Imam isti priimek, toda jaz... Ta je nadzornik.«

43 Lahko imate ime cerkve, lahko imate ime Banhamovega Tabernaklja ali od metodistov ali katerekoli cerkve, v katero hodite. To ni to, prijatelji. Vidite, to je nekaj drugega; to je vaš karakter. To je tisto, na kaj Bog gleda. Vi ste lahko metodist, vi ste lahko baptist, lahko ste prezbiterijanec. To ni to. Bog gleda na karakter, ne samo na zemeljski karakter, temveč na karakter Svetega Duha. »Ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verjamejo,« je dejal Jezus v 16. poglavju svetega Marka.

Bila je tako ujeta, da bi kar govoril z njo. In ona je samo sklonila svojo majhno glavo ter stekla v hišo.

On je bil tam teden ali dva. In popolnoma vse je opazoval. Ničesar ni več rekel, vendar jo je kar naprej opazoval. In v noči, preden je odšel (oditi bi moral naslednje jutro), so oni priredili še eno veliko zabavo. In on je iskal njo. Ni je mogel najti. Vedel je, da ona mora oprati posodo in tako dalje. Vso umazano delo in stvari so bile vržene na njo.

44 In na ta način mora resnična Božja Cerkev to kdaj vzeti: umazano delo. Vsa škandalозна imena in vse te zlobne stvari, da bi bile vržene na njo. Toda ona je velika lisasta ptica. Vse ostale ptice posedajo in se zbirajo okrog nje. To je v redu. Njeno ime je v Jagnjetovi Knjigi življenja. Ona bo nekega dne razširila svoja velika krila za let. Ona je pripravljena. Te lise so pomenile Kristusovo kri, ki je bila poškopljena po njej. Brali ste to v vaši knjigi, v Svetem Pismu.

In ta fant je ujel mlado damo, ko je v noči šla ven. Dejal je: »Jaz sem te opazoval. Nihče ne ve, razen mene.« Dejal je: »Prišel sem sem, da bi si našel ženo. In vse, kar sem kdaj videl, ti izpolnjuješ zahteve.«

Kako se je počutila? Sin velikega človeka jo prosi, če bi bila njegova žena. Samo zamislite si, kako so se tista dekleta morala počutiti, ko so gledala skozi okno in videla, da se drži za roko s to malo prezirano sestrično. Mož, ki so ga skušale zavesti z vsemi svojimi velikimi finimi oblekami in naborki in nespametnim obnašanjem.

Torej, to je resnična slika prave današnje Cerkve med denominacijami: skupina, ki nasprotuje denominacijam, skupina, ki je izobčena.

Tako je ta uboga drobna reva enostavno odšla naprej na delo. In ko je mladenič prispel, oni tega niso vedeli, toda on je prišel iskat ženo. Bil je bolan in utrujen od mestnih deklet, ki so samo stale vse nališpane in (oh, saj veste), visele okrog barskih prostorov, se vozile naokrog v kadilakih in z drugimi stvarmi. Bil je enostavno bolan in utrujen od tega. Mislil si je: »Odšel bom na zahod in ulovil pravo dekle, ki bo resnična mati mojim otrokom in takšno, ki ne bo visela v vseh zaključenih krogih in družbah in stvareh, ampak bo zgolj prava mati.«

Kaj je on našel, ko je prišel tja? Popolnoma isto stvar, ki jo je obsodil tam v Chicagu.

Sprašujem se, ali bo Gospod Jezus našel Cerkev, ali le denominacijo, le po imenu, cerkev brez olja v svetilki, nepripravljeno za odhod. Oh, oni imajo lepe obleke, imajo največje cerkve, največje »to« in vse te stvari. Toda Bog noče tega. On želi vas kot posameznika. Oni lahko imajo najboljše pastore, lahko imajo najboljše diakonske odbore, toda On želi vas z Oljem. On prihaja, da bi ujel to Olje in Nevesto.

41 In ko je on, ta fant, gledal na njih, je postal malodušen. In tisto noč so imeli nekaj v planu... V tistih dneh (to je že dolgo nazaj) so to imenovali »Charleston«, kar je isto, kot rock-and-roll. In oni so hoteli prirediti eno od teh zabav. Mnogi od vas se spominjate tega starega Charleston plesa, ki so ga imeli, ko sem bil otrok in sem bil tam zunaj.

In tako so bili vsi... Imeli so svoje male črno-bele obleke, saj veste, da bi... (Oh, to so imenovali »Charleston« in »Black Bottom«; tako so temu pravili.) In imeli so te obleke v dveh tonih in hoteli so pričeti s tem plesom in...

42 Toda temu fantu je bilo slabo od teh stvari. On je lovil pravo dekle. Zato se je izmuznil s te zabave. Opazoval jih je; šel je, da bi pogledal na njih.

Takšen je še en Sin, ki ga poznam. Drugi Sin bo prišel k vaši cerkvi, Božji Sin, On bo prišel tja. On bo pogledal naokrog, videl vas bo lepo oblečene, On bo vedel, da se dober član. Toda On išče nekaj drugega od popolnoma običajnega trenda cerkve.

Torej, ko je čez nekaj časa pogledal naokrog, je bil tako razočaran, da je odšel skozi vrata ven. In ko se je vračal, stopajoč po mesečini proti barakam, je zaslišal nekakšno brenčanje. Pogledal je naokrog in tu je prihajalo to drobno dekle z ogromno veliko ponvijo za pomivanje posode, daleč v noči, bosonoga, da bi izlila pomije ven. In takoj, ko jo je zagledal,

«

On je dejal: »Oh, tam je znak, takoj izza meje. Morali bi ga videti.«

»Dobro,« sem dejal, »sedel sem v metežu štiri dni in verjetno ga sploh nisem videl, gospod.«

In on je dejal: »V redu, ali imate ob sebi gotovino?«

Dejal sem: »Samo približno dvanajst dolarjev.«

»No,« je dejal, »ostali boste tukaj, dokler ne plačate.« Bilo je okrog desete ure ponoči ali enajste.

Dejal sem: »Gospod,« povedal sem mu vse, kar je bilo napačno in glede mesa in tako naprej. To mu ni pomenilo ničesar. Tako da sem moral podpisati biano izjavo, da jim bom poslal denar.

23 Ko sem prišel domov, sem pisal sodniku majhnega mesta, malemu oprodi, kateremu bi moral poslati denar. Povedal sem mu, dejal sem: »Gospod, dal sem dvajset, okrog petindvajset let, v tistem času šestindvajset let, Gospodovi službi, poskušajoč sprebrniti kriminalce h Gospodu Jezusu, poskušal zaščititi vaše življenje kot častnik, poskušal narediti boljše skupnosti in boljša mesta za življenje in spodobnost za naše družine. Položil sem dvajset in nekaj let v službo in jaz sem samo prešel preko vaše linije. Čutim, da bi mi morali zaradi tega oprostiti.« Dejal sem: »Toda vaš uslužbenec sploh ni hotel tega pretehtati, kar bi morda moral storiti in opravljati svojo dolžnost.«

»Toda jaz vas prosim, kot sodnika, to ni zaradi denarja; to je princip. To je moja prva denarna kazen in to bo šlo od denarja, ki so mi ga ljudje dali v cerkvi, da bi lahko živel od tega.« Dejal sem: »Če bi bili tako prijazni, da mi odpustite za to, bi jaz to cenil. Vendar je tukaj ček, ki je notarsko overjen, da bi lahko vedeli, da je vse v redu.«

Brat, on je samo napisal preko njega svoje ime in ga hladnokrvno vzel. Zakaj? Zakaj? In potem skozi gnilo politiko in verske predsodke, nekateri od njih pridejo skozi z umorom. Tukaj je to. Bog ne bo dovolil, da bi Njegova Cerkev obstajala zelo dolgo pod takšnimi stvarmi. In svet je skorumpiran. In politika je skorumpirana. In cerkev je skorumpirana.

24 Edino, kar še moramo storiti glede tega je to, da bogaboječi ljudje pridejo skupaj in kličejo Gospodovo Ime. To je tisto, kar Branhamov Tabernakelj mora delati. Oh, jaz sem samo gledal in videl, da sem imel veliko pred sabo in razmišljam o tem, kako močno lahko tresemo na tej poti, po kateri gre cerkev. Kako so pustili, da morala ljudi pade. Kako so pustili, da živijo in hodijo na te zabave in na rock-end-roll ter se oblačijo kot želijo in vse te stvari. In še naprej hodijo po starem, kompromitirajo pridigarje.

To kar mi potrebujemo, so staromodni, od Boga poslani, nebeško rojeni pridigarji, ki bodo povedali resnico ne glede na to, če bi koga užalili. Tako kot Janez, ki je dejal: »Sekira je položena na korenine drevesa. In vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj.« Mi potrebujemo pridigarje, preroke kot je ta, ki bodo bombardirali in uporabljali Božje sodbe kot strelivo, da bi raztrgali to sprevrženo stanje, v katerem živimo.

Nikoli se ne morete znebiti greha s trepljanjem po hrbtu. Nikoli se ne morete znebiti greha z izobraževanjem ljudi. Naši programi so postali rušilni in so zatajili. Obstaja samo eno zdravilo za greh. In to je Kristus, to je rešitev. In ne Kristus skozi intelektualno izpoved, ampak skozi krst v Svetem Duhu na poti do novega življenja in obnovo. To je edina rešitev za greh. To je edina rešitev za naš narod, to je edina rešitev za našo cerkev, to je edina rešitev za ljudi.

25 Tukaj je bilo nekaj časa nazaj, mislim da je mnogo od vas, ljudje, ki potujete, bilo tam. Večkrat sem ostal vso noč tam na svojih potovanjih na zahod, kamor moram iti tudi naslednji teden, dobil sem olajšavo od vlade, da bi šel. Oni me tukaj zadržujejo, če me pošljejo daleč, me lahko dobijo ravno tukaj. In moram iti na nekaj srečanj na zahodno obalo. In po Gospodovi volji bom šel skozi to majhno mesto, ki se imenuje Zahodni Memfis v Arkansasu. To je samo čez reko iz Memfisa v Tennesseeju.

In v tem majhnem mestu želijo porabiti dva in pol milijona dolarjev za dirkališče in igre na srečo. Dva in pol milijona dolarjev, da degradirajo in zavajajo ter pošljejo duše v pekel.

In potem ujamejo ljudi, kot so Billy Graham, Oral Roberts, jaz in tiste, ki trpijo zaradi Kristusove stvari, da prenašajo legitimen denar skozi cerkve in jih želijo obsoditi na dvajset let v zveznem zaporu. Takšno obnašanje je vedno bilo del sveta.

Dejal sem: »Imam brate, ki so bili v zveznem zaporu.«

In eden od odvetnikov je dejal: »Vi imate brate, ki so v zveznem zaporu?«

Dejal sem: »Imel sem jih.«

Dejal je: »Kdo so bili?«

Dejal sem: »Eden od njih je bil brat Janez, v Alcatrazu, na otoku Patmos. Drugi je bil brat Pavel v rimskem zveznem zaporu. In brat Daniel, on je prav tako bil v zaporu. In brat Jožef, ker je bil obtožen za nekaj, za kar je bil nedolžen, služil je leta, poskušal je biti pravi služabnik Putifarja, toda njegova žena ga je obtožila. In bil je obsojen ter bil leta v zaporu, vse dokler njegova brada in lasje niso zrasli in jih je moral obriti, ko je bil

tam je bila za moje srce uporabljena Njegova kri;
slava Njegovemu Imenu!

Potegnil sem odejo čez obraz in se poskušal skriti, ker je Bog gledal navzdol na te hribe.

Bilo je na enem od teh rančev, kjer velike družbe kupujejo svojo živino, jih vodijo v gore in jih potem vodijo nazaj, ko se njihova teleta skotijo v jesenskem obdobju, jih žigosajo in prodajo nekatere stare črede in vole in tako naprej. In gredo naprej ter zbirajo svoje velik črede živine.

38 In na tem določenem ranču, je lastnik ali skrbnik, ki bi mu rekli glavni delovodja, imel pet hčera. To so bile lepe žene, mlade in neporočene. In tam je bilo eno mlado dekle, ki je bila sestrična teh deklet, njen oče in mati sta bila pokojna. In bila je pripeljana tja, da bi živela pri svojem stricu.

In ta dekleta, ki so bila v tistih samovšečnih, z naborki okrašenih oblekah, saj veste, so enostavno vzele to ubogo drobno dekle in jo obravnavale, kot da bi bila kakšna žival. Vsako težko delo so prevalele na njo. Ona je prala posodo, ona je čistila, ona je postiljala pograde, ona je morala delati vse.

In one so samo stale okrog z lakiranimi nohti, z manikiro (s stvarmi na svojih ustnicah), in so bile urejene, saj veste, kot barbiki. In to so še posebej naredile, ko so slišale, da prihaja iz Chicaga, iz tega velikega podjetja, ki ima v lasti to posest, na obisk mladi samski sin. Oh, izbrskale so dobre obleke. Oh, in one so se oblekle ter pripravile za njegov prihod.

39 In vsako noč bi bil takšen pogovor: one bodo zapeljale tega mladeniča in se poročile z njim. Potem bodo imele ranč v svoji lasti, ker bo sin vse to podedoval. Tako so se pripravljale.

Tako vidite, potrebno se je pripraviti. Vi sebe pripravljate s pridruževanjem cerkvi ali nečemu. To pa ni vse, kar je potrebno. Morate imeti olje v vaši svetilki. Vidite? Samo vaše oblačenje in govorjenje: »Mi bomo zgradili veliko cerkev.« »Mi bomo pripadali boljši denominaciji.« »Mi bomo zgradili orgle Gospodu.« »Naredili bomo oblazinjene sedeže.«

To ni tisto, kar Bog zahteva. Pravičnost je tisto, kar Bog zahteva od Svojega Sina, Jezusa Kristusa. To so ta oblačila. Kajti Sveto Pismo pravi: »Bela oblačila, v katera je Ona oblečena, so pravičnost svetih.«

40 Torej, ta dekleta so mislila, da bodo pripravljena za prihod tega mladeniča. Seveda, ta uboga drobna sestrična...

To me spominja na zavrženko tam nekje. Lahko jo cenite. Bila je čudovita ženska. Ampak, oh moj, ona je bila lepo drobno dekle, toda ni bila prišteta med njih, ne kot sorodnica.

Toda samo tisti, ki so imeli olje v svojih svetilkah, so vstopili. Vsi drugi pa so ostali zunaj. Oni so bili vsi device, vsi so bili ljudje, na katere ne bi mogel s prstom pokazati zaradi kakršne koli slabosti. Vsi so verjeli v Gospodov prihod. Bili so pripravljeni na srečanje z Njim, vendar so nekateri od njih dovolili, da jim olje izteče.

Ne dovolite, da bi to bil vaš primer! Varujte olje v vaši svetilki. Olje je Duh, Sveti Duh. Nikoli ne dovolite, da odteče od vas. Ko začutite, da ljubezen odмира, vaša iskrenost do Kristusa in do stvari, hitro pojdite k Njemu, ki je izvir olja in si kupite izpolnitev s Svetim Duhom.

Našega naroda ni več, moralno je pokvarjen in uničen. Naša politika je skorumpirana in je odšla. Naši voditelji... O, Bog, kaj lahko storimo glede tega? Vi lahko vstavite noter dobrega človeka, ven pa bo prišel kot baraba. Obstaja samo Eden, ki ga lahko prinesemo; to je Gospod Jezus. Pripravimo se za Njegov prihod.

36 Rad bi vam povedal zgodenco, ki sem jo slišal pred nekaj leti, v zaključku. Nenadno hitro vzetje Cerkve. Torej, vi pravite: »Določene stvari se bodo zgodile, potem pa se bom pripravil.« Pripravite se zdaj! Pravkar sem vas povezal s Pearl Harborom in z mnogimi mesti, kjer niso hoteli slišati opozorila. Oni niso hoteli tega poslušati. Nič ni ostalo, kot samo Božja sodba nad ljudmi.

Torej, vse kar ne bo vstopilo v Kristusa, bo pod Božjim srdom in Božjo sodbo. Prosim vas, nikar ne dovolite, da bi se vam to zgodilo. Ni pomembno, v kaj se bo Branhamov Tabernakelj spremenil, ne pustite, da bi to bili vi. Vi bodite Kristusov služabnik. Ne glede na to, kaj dela cerkveni svet, vi bodite Kristusov služabnik. To ni odvisno od Branhamovega Tabernaklja, niti od katere koli druge cerkve, to je odvisno od vas kot posameznika, da bi bili pripravljeni na Gospodov prihod. Vi morate biti pripravljeni. Jaz moram biti pripravljen. Jaz bom pometel svoje lastne korake; na vas je, da vi pometete svoje korake. Pustite moje na miru, jaz bom pustil vaše. Vi morate pripraviti svoja oblačila.

37 Tam je bil veliki rančar in on je imel v lasti ogromen ranč, v severnem delu Kolorada, blizu planinskega dela.

Kot vsi veste, sem v svojem življenju malo delal na ranču, od jahanja in tako dalje. Eden od mojih klicev k Bogu, sedel sem s parom starih teksaških ostrog, s puško preko sedla in s pištolo na moji strani, ko sem zaslišal pihlanje v drevesih. Zvenelo je kot glas, ki je dejal: »Adam, kje si?« Ko sem pogledal gor proti zvezdam, sem slišal starega Slima, starega kavboja iz Teksasa, kako piha v glavnik s koščkom papirja:

Spodaj na križu, kjer je moj Odrešenik umrl,

to je bilo tam spodaj zaradi očiščenja grehov, jokaj sem;

odveden pred faraona.« Zagotovo.

Zaradi česa? Zaradi nečesa napačnega? Zaradi Kristusove stvari! In potem potrošijo dva in pol milijona za dirkališče, da onesnažijo in prekolnejo in pošljejo duše v pekel! Govorim o Božjem hitrem prihodu.

26 Toda ljudje v Arkansasu so storili nekaj glede tega. Vse cerkve - mislim da devet ali deset različnih denominacij v njihovi skupnosti - vsi so se dobili skupaj ter rekli: »To je napačno! In nočemo imeti tega.« In ustanovili so molitveni sestanek. In naredili so molitveno verigo, ves dan in vso noč. In ko so sodniki ter zvezni možje... In vsi so šli naslednje jutro na sodišče, kjer bi sprejeli, če se lahko gradi ali ne, tam so jih srečali in oni so bili poraženi. Molitev spremeni stvari.

27 Ni mi mar, kako pokvarjen je svet, kako pokvarjena je naša država, naš narod, naši ljudje, molitev menja stvari. Toda mi nismo več zainteresirani za molitvene sestanke. Imamo toliko drugih stvari, ki jih moramo narediti. Tako mislimo.

In potem, ne samo, da je bilo dirkališče obsojeno, ampak je bilo tudi sprejeto, da v državi Arkansas ne morejo imeti ničesar podobnega v letih in letih, ki so prišla. Zakaj? Ker so se ljudje, ki se imenujejo z Njegovim Imenom, zbrali in molili.

Oh, to kar mi danes potrebujemo, je klicanje skupaj, pripravljenost, in ne glede na pridigarja, temveč se vi, kot posamezniki pred Bogom, pripravite za Gospodov prihod, da se izognete vsej tej korupciji. Ni važno, kako vas kličejo in kakšne ukrepe sprejemajo, to Boga niti malo ne menja. Bog bo to kljub temu storil. On je odvisen in čaka na nas. Oh, moj.

28 Nekateri ljudje govorijo: »Dobro, jaz grem v cerkev v nedeljo zjutraj. Poslušam našega pastora, ki je dober pridigar.«

To je dobro. Cenim to, če ste to vi, ali Amerika, svet, kdorkoli pač. Toda potrebno je veliko več, kot pa dobro sporočilo s prižnice. Potrebno je vaše življenje. Potrebni ste vi, da bi bili pripravljeni. V 19. poglavju Razodetja, v 7. vrstici, Sveto Pismo pravi (ko govori o Kristusovi Nevesti): »Ona se je pripravila.« Ona se je pripravila. In vi se kot član te Neveste morate pripraviti.

29 Nedolgo nazaj je nek pridigar pridigal. In tam je bil človek, ki je že dalj časa obiskoval njegovo cerkev, oh, kar precej časa. In on je tisto jutro prišel do oltarja ter dejal: »Pastor, sedaj želim dati svoje pričevanje in svojo predajo Gospodu Jezusu, ki sem jo sprejel sinoči.«

In pastor je dejal: »Dobro, vesel sem, da to slišim, John, in vedeti, da si se odločil priti in da se predaš Gospodu, kajti ne želimo prizadeti tvojih čustev, vendar vemo, da si bil zelo zloben. In vemo, da si zanemarjal svojo družino. Zaigral si svoj denar, ga zapil in živel grozno življenje; in

tvoja družina je odšla. In danes zjutraj je to spoznanje dalo mojemu srcu veselje, da si sedaj prišel naprej in boš predal sebe Gospodu Jezusu, da postaneš drugačna oseba, da Mu služiš.«

Odvrnil je: »Hvala, pastor.«

On je dejal: »Toda kaj... Nekaj te želim vprašati. Katero pridigo sem pridigal, oziroma katero besedilo sem uporabil ali katero pesem hvalnico smo peli v cerkvi, da si se odločil to storiti?«

In pogledal ga je v obraz kot človek, s solzami, ki so mu tekale po licih ter dejal: »Pastor, to ni bila niti ena tvoja služba, čeprav so bile dobre. To ni bila nobena od zborovskih pesmi ali kakšna posebnost, čeprav so bile dobre.«

On je dejal: »Ali bi potem povedal tej kongregaciji, zakaj si se tako odločil?«

Dejal je: »Jaz delam s človekom, ki je kristjan in povedal sem mu vse stvari. Imenoval sem ga kotaleči svetnik. Imel sem ga za religioznega fanatika in za vse drugo in to ga sploh ni motilo. Vendar je živel takšno življenje, dokler na koncu ni osvojil prostora v mojem srcu, tako da želim biti takšen, kot ta človek. In to je razlog, zakaj sem prosil, da me popelje h Kristusu. Želel sem Kristusa, kateremu on služi.«

30 Ali vidite, Bog deluje skozi pastorka, da bi se Njegova cerkev pripravila. On deluje skozi pesmi, da bi se Njegova cerkev pripravila. In On deluje skozi vas, da bi se Njegova cerkev pripravila. Če bi vaš pastor zatajil in bi bil konstantno neuspešen, bi vi lovili drugega pastorka. Hitro bi to naredili. Če bi vaš zbor pel nepravilno ali vaši solisti ne bi bili v redu, bi rekli dirigentu, tistemu, ki je zadolžen za glasbo: »Ne dovolite jim več peti. Oni me s petjem delajo nervoznega.«

Toda kaj je z vami kot s posamezniki? Kako vi zatajate v vašem vsakdanjem življenju? Kako se vi ujemate z Bogom - kaj Bog pravi za vas? Da morate biti svetla luč, ki je postavljena na hribu. Nihče ne more mimo po tej poti, mimo vaše poti, ne da bi spoznal Jezusa. Kakšno vrsto življenja živite? Eno od teh vrst, ki je nesramno in žaljivo in zoprno, brezbrizno? Ali pa lahko govorimo o miru in ljubezni, ki ste ga našli v Kristusu? »Ona se je pripravila.«

31 Prikazal sem vam pokvarjenost; in čas me ne bi izneveril, če bi šel skozi dobe in pokazal vsakega od teh časov, tako kot v Babilonu v noči razgrajanja in plesov in popivanja in tako dalje in kaj se je zgodilo. In skozi vse dobe je bilo tako. V vsaki dobi je Bog imel gromke pridigarje z znamenji in čudeži, da bi obsodili stvar v sredi celotne priljubljenosti in bi stali sami z Bogom.

Ne samo to, kaj če bi govoril o času malega Štefana - ni prerok, ni

pastor - samo član Kristusovega telesa. Kako je ta majhen fant stal pred Velikim Zborom tisto jutro in govoril tistim, ki so ga obsojali in dejal: »Vi, trdovratni, neobrezanih src in ušes. Vedno se upirate Svetemu Duhu; tako kot so delali vaši očetje, tako delate vi.«

On ni bil pastor. Ne morete pričakovati, da bi vaš pastor vse to storil. Ne morete pričakovati, da bi vaš upravni odbor vse to storil ali vaš diakonski odbor. Vi sami se morate pripraviti. To je individualna stvar. In zapomnite si, Njegov prihod je tako nenaden, da bo Cerkev odšla, kot bi trenil z očesom. In če povsod vidimo greh in bližajočo sodbo v Božjih bojnih ladjah, ki besno prihajajo, kako bomo temu ubežali?

32 Znamenja se pojavljajo. Jezus prihaja. In veliki čudeži so se zgodili. Vsaka milja vse bolj kaže na Njegovo skorajšnjo pojavitev. In to se bo zgodilo v trenutku. Kako stojimo danes zjutraj, če bi naredili inventuro? Če bi danes zjutraj morali govoriti in bi se danes zjutraj Gospod Jezus spustil iz nebes z vzklikom, z Božjo trobento, ali bi nas našel pripravljene kot cerkveno telo? Ali bi bili pripravljeni kot posamezniki, da bi se pridružili tistim, ki so vstali od mrtvih, ki so dokazali, da so pripravljeni?

Ne glede na to, ali smo pripravljeni ali ne, Jezus bo vsekakor prišel ob dogovorjenem času. Mi moramo biti pripravljeni. In mi moramo to storiti sedaj. Ni časa za čakanje. Mi moramo odkupiti čas in biti pripravljeni.

33 Nekaj časa nazaj (preden bomo končali), me je zadela zgodba, ki sem jo slišal pred mnogimi, mnogimi leti. Ta skrivnostni Gospodov prihod, nenadni skrivni odhod Cerkve. Poglejte. Tam bosta dva na polju; eden bo sprejet, drugi puščen. Tam bosta dva na postelji; eden bo sprejet, drugi puščen. To kaže, da Gospodov prihod ne bo samo v nekem določenem kotu, ampak bo univerzalen. Eden bo delal na polju, dnevni čas. Drugi bo spal na postelji, na drugi strani sveta. To bo univerzalno vzetje. Prišlo bo z vzklikom, z glasom nadangela. In Božja trobenta se bo oglasila in mrtvi v Kristusu bodo vstali. In Ona bo na skrivaj ujeta. Oh, jaz ljubim to. Prihod velikega Ženina in Nevesta se je pripravila, čaka na ta skrivni trenutek, za katerega niti sama ne ve, toda Ona se je pripravila in oblekla in čaka na to.

34 Mi vidimo objavljene znake v svetu, da je pripravljen za sodbo. Vidimo znamenja in čudeže v cerkvi: dogajajo se velike stvari. Kakšna vrsta ljudi bi mi morali biti? Pripravljeni na ta trenutek, kajti mi ne vemo, kdaj On pride. »Bodite torej pripravljeni, kajti ne veste ne minute ne ure prihoda vašega Gospoda.« Bodite pripravljeni, ker se takrat ne boste mogli pripraviti. Kajti On je dejal, da se ne boste mogli.

35 Koliko od vas, verjetno vsi, je bralo o devicah? Nekateri od njih so bile modre, nekateri pa nespametne. Devica pomeni »čistost«. To so bili vsi dobri ljudje, vsakdo od njih je bil devica, posvečena Božja posoda.